

En kur mod forvirring

David Wilkerson October 20, 2014

Vi ved alle, hvordan det føles at være forvirret. Og for dem, som følger Jesus, kan forvirring gøre dem helt rundt på gulvet. Vi får at vide, at vores liv skal ledes af Herrens tydelige stemme, gennem hans Ord og hans iboende Hellige Ånd. Så når forvirringen kommer, begynder vi at undre os over Guds vejledning i vore liv.

Hvad medfører sådan en forvirring? Først må vi forstå, at Skriften siger, at Gud ikke er forvirringens Gud; og at en af kilderne til forvirring er synd. Vi ser dette i de ord, den unge Daniel skrev: "Herre, skammen (eng. forvirringen, o.a.) tilhører os, vore konger, vore stormænd og vore fædre, fordi vi har syndet imod dig....det var ham, vi gjorde oprør imod." (Daniel 9, 8-9). Daniel sagde, Herre, vi fortjener at være forvirrede. Vi har bragt det over os selv ved vores egen synd."

Det Nye Testamente fortæller os, at formålet med beretningerne i det Gamle Testamente er, at vi skal have vejledning i disse sidste dage (se 1. Kor. 10, 11). Jeg tror, at beretningen om Efraim i Jeremias bog viser, hvordan vi finder en kur mod forvirring.

Jeremias fortæller os, at Efraims stamme repræsenterer alle, som elsker Herren. Gud identificerer Efraim som en søn, idet han kalder folket, "Efraim er mig en dyrebar søn, han er mit yndlingsbarn." (Jer. 31, 20). Men denne elskede stamme havde gjort noget ondt: "Jeg har hørt Efraim jamre." (31, 18).

På en eller anden måde havde Efraim vendt sig fra Gud, og hengivet sig til begær. Resultatet af dette var et koldt hjerte og en jamrende ånd. Et folk, som engang var gudfrygtige, vandrede nu i ensomhed og forvirring, og følte sig forladt. En overgang hånedede de endog Gud, som lidende mennesker nogle gange gør. Jeg har set det ske adskillige gange gennem årene i Teen Challenge tjenesten.

En ung mand eller kvinde kunne bande ad os og modsætte sig alt, vi sagde. Men de endte med at bryde sammen i gråd, når vi spurgte dem, "Du har det rigtig skidt, ikke?" Igen og igen afslørede deres vredesudbrud en dyb indre smerte.

Min ven, du skal vide, at Gud har set hver en tåre, du har grædt i det skjulte. Han har hørt hvert et suk og set den indre smerte i dig. Måske ser alt fint ud på overfladen, men når du er alene, rammer en skrækkelig følelse dig: "Jeg går den forkerte vej. Åh, Gud, jeg gør ting, som jeg ikke ønsker at gøre, jeg kan ligesom ikke gøre noget rigtigt."

Du er ikke alene. Selv apostlen Paulus sagde om sit eget hjertes tilstand: "Det gode, som jeg vil, gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, gør jeg." (Rom. 7, 19). Du må forstå, at Gud ikke står over dig med en pisk, og han forlader dig heller ikke, når du har brug for hjælp. Tværtimod. Han står lige ved siden af dig når du har det skidt. Han lægger sin arm omkring dig mens du græder og stønner. Han hører hvert et ord, han tager del i din smerte og elsker dig gennem det hele.

Hvorfor sørgede Efraim, og hvorfor var de så forvirrede?

Denne stamme havde oplevet hvordan det føltes, at være nyttige i Herrens tjeneste, at have en mening med livet, at have en indre fred og at tage sig af andre. Men når livet blev hårdt, vendte de Gud ryggen og gik tilbage til deres dovne, syndige og magelige livsstil. Nu havde de det elendigt.

Jeg tror Efraims dybeste sorg ramte dem, da det gik op for dem, "Vi er gået glip af chancen for at ændre os." De havde fået et glimt af, hvad de kunne blive. De havde smagt glæden ved at gøre noget for de lidende mennesker, som havde behov for det. Men nu var de tæt på at smide det hele over bord til fordel for noget, de troede var frihed. Da det gik op for dem, råbte de, "Åh, Herre, vend os om og genopret os. Bring os tilbage under dit åg, og anvend vores liv til det, du ønsker. Vi ønsker at være til nytte."

Ser du, da du blev kristen, lagde Herren sit åg på dig. Da han gjorde det, sagde han, "Jeg vil ikke lade dig blive et trækdyr, som er tomhjernet, og som gør hvad det har lyst til, når det har lyst. Jeg har en himmelsk plan for dig om at gøre mit værk her på jorden, så jeg vil udskille dig af flokken. Mens alle andre sælger deres sjæl til verden, og fløjtende drager af sted til "tåbernes paradis", vil jeg træne dig, til at sætte mit mærke på denne verden."

Hvis du er en ung kristen, så kig på dine jævnaldrende som fester løs. De har hengivet sig til underholdning og nydelse. De er optaget af deres næste selvforkælelse. Faktisk lever de i en indskrænket verden, med tom snak og med fokus på det ydre, men de finder ingen tilfredsstillende eller mening med livet. Den pæneste måde, at beskrive dem på er, "De bevæger sig ikke ud af stedet."

Lige nu rammer tragedien hele verden.

Millioner af børn dør af AIDS og andre millioner bliver forældreløse på grund af sygdommen. Hele nationer dør af sult. I vores eget land er der millioner af børn, som aldrig har kendt til en far, mens mange mødre lever på gaden og forsøger at tage hånd om deres lidende børn, som dagligt bliver mere og mere skræmte, vrede eller syge. Verden behøver Kristi kærlighed.

Imens kan du tænke over, hvordan dine jævnaldrendes liv bliver om få år fra nu. Taler de stadig grimt? Nægter de at tage ansvar og har de intet mål med livet? Dem, som kender dem, vil spørge, "Hvad lever de for? Hvilket formål har de med livet? De har aldrig interesseret sig for andre end sig selv. Jeg har aldrig set dem hjælpe et døende barn, eller give noget til en hjemløs. Hele deres liv handler om ingenting."

Det er så nemt for dem, som kalder sig kristne, at gå fejl, og tiden rinder ud. Gud elsker dig, og det er derfor han ønsker, at forandre dig lige nu. Han kalder dig til at råbe af hele din sjæl, ligesom Efraim gjorde, "Herre, tag fat i mig og vend mig om. Jeg ønsker, at få noget ud af mit liv."

"Lad mig vende om, så jeg vender om." (Jer. 31, 18). Det var kernen i Efraims bøn, "Gud vend mig om, og jeg vil gå dine veje. Jeg vil angre og overgive mig helt til dig. Jeg erkender, at jeg har brug for at forlade alle disse såkaldte venner, som trækker mig væk fra dig. Men jeg kan ikke vende mig selv omkring. Du må gøre det, Herre."

"Når jeg vender om, angrer jeg; når jeg kommer til fornuft, slår jeg mig på hoften, for jeg fyldes af skam, jeg bærer min ungdoms skændsel." (31, 19). Her siger Efraim, "Jeg bragte forvirring over mig selv på grund af min ungdommelige stædighed. Åh, Gud, Jeg er virkelig ked af det. Jeg skammer mig over, at jeg har vendt mig bort fra dig. Jeg angrer!"

Sådan svarer Gud på Efraims ærlighed og anger: "Efraim er mig en dyrebar søn, han er mit yndlingsbarn. Så ofte jeg nævner ham, må jeg mindes ham; derfor skælver mit indre, jeg må forbarme mig over ham, siger Herren." (31, 20).

Læg mærke til disse vidunderlige ord fra Gud om hans børn. Om dem siger han, "Åh ja, så ofte har jeg kaldt på min søn og advaret ham med stærke prædikener, og jeg har rørt ham ved min Ånd. Jeg har talt til ham om vrede og dom; alt sammen for at få ham til at vende om til mig. Han er stadig min søn, som jeg elsker og glædes over, og jeg vil aldrig svigte ham. Jeg længes så meget efter mit vildfarne barn, at det tynger mit hjerte. Ja, jeg vil vise ham nåde."

Min ven, dette ord fra Herren er også til dig. Det er lige meget, hvor langt du er kommet væk fra hans veje. Din Herre længes efter dig, venter på dig og elsker dig. Han siger lige ud, "Mit barn er stadig dyrebart for mig."

Det er Gud selv, som har kuren mod forvirring.

Gud sagde til sit folk Efraim, at de skulle gøre tre ting for at slippe af med deres forvirring:

1. "Rejs varder, stil vejvisere op." (Jer. 31, 21). Gud vejledte sit folk, "Rejs varder op til jer selv hver eneste dag med påmindelser om mit Ord. Sæt dem højt oppe. Placer vejvisere, bestående af Skriften, for at minde jer selv om mine løfter og min kaldelse over jeres liv."

Bibelen siger, at Guds Ord altid er en lygte for vores fod og et lys på vores sti. For dem, som har holdt sig fra ham, vil det lys vise tilbage til Gud. Hans Ord er også jeres åg, som leder og vender os i vores acceptable tjeneste for Herren. Og når vi modsætter os det åg og forsøger at vriste det af os, mister vi fodfæste og farer vild hver gang. Sagt helt enkelt, hvis vi forbliver fastlåste i vores forvirring, usikre på hvad det sker i vores liv, så er det fordi vi ikke flittigt læser Guds Ord, og sætter vores lid til det.

2. "Læg mærke til vejen, den vej du gik!" (31, 21). Dette vers siger tydeligt, "Det er på tide, at tage tingene seriøst. Det må være slut med at løbe hid og did uden noget formål. Nu er det på tide, at du kommer tilbage til vejen, som fører til Jesus. Indstil dit sind på hvad Herren vil."

Jeg har fundet ud af, at vejen til meningen med livet – vejen til indsigt og indre fred – er bønnens vej. Hvem taler du med, når du er forvirret og lidende? Dine venner kan måske trøste dig, men de kan ikke helbrede dig eller fjerne din smerte. I sådanne stunder må du vende dig til Herren og være ærlig og ydmyg: "Gud, jeg har virkelig forkludret det hele. Jeg har bragt forvirring over mit liv. Jeg har brug for, at du kommer og tager kontrol over mit liv igen. Jeg er træt af mit liv, som det er nu. Jeg er træt af at gå væk fra dig og lide voldsomt under det. Nu må du vende mig om, Herre, for jeg kan ikke gøre det selv."

3. "Vend tilbage ... vend tilbage til dine byer!" (31, 21). Dette vers fortæller os, at der er en stor beslutning, vi må tage, for at vendes os og ændre os. Men hvad indebærer det at "vende" sig? Det indebærer, at vandre med Jesus, hvilket kræver, at der skal ske en ændring i forhold til vores ugudelige venner. Vi skal gå væk fra de relationer, som trækker os væk fra Kristus, at forlade dem, som lever ugudeligt med nydelsessyge og blasfemi.

Du spekulerer måske på hvilke "byer" vi skal vende tilbage til? Her repræsenterer "byen" Kristus og hans menighed. Han kalder os til at tage en beslutning og vende tilbage til hans hus og være blandt hans gudfrygtige folk.

Et resumé. Guds tre-trins kur mod forvirring:

1. Sæt din vilje ind på at læse Guds Ord. Fordyb dig dagligt i hans løfter for at minde dig selv om, at din Herre dagligt søger af lede dit liv ved sit åg, som er let.

2. Stop hvad du har gang i, og bring alle dine problemer til Jesus. Udøs dagligt dit hjerte til ham i dit lønkammer.

3. Skift dine venner ud, hvis de trækker dig ned. Drop de ugudelige og vær sammen med de retfærdige. Bliv involveret i Kristi by, hans menighed og hans folk.

Det vil fjerne al forvirring!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/90/>